

mis piddi ainouksī ländma, ei játnud temimale ei páwa eggā ðöd ühtegi mahhet, sūs lang's temma nimaks pitka ja wallusa haige wodi peále. Mees ei játnud omma förtši móllamist mitte mahha, mis tarvis temma keik maia asjo ennamiste pulhas árramúus. Lapsed, kelle hulgast ülemal nimmetud Maria wannem olli, wingusid náha párrast önnetuma emma förvade ees.

Waene weike Maria olli ühhel pával kesk metsa seest ühhe faunis sure okste simbo korjanud ja istus seál puhkamisse tarvis mahha. Linnud laulsid temma úmber nago neil olleks halle meel selle waerwatud noore hingे párrast, ja tahtsid temma súddant suggu jahbutada. Nimaks langes lapse pea waiksel wiñil rinnal peále mahha, ja temma hakkas unnistama. Unnenággemisses olli temma melest nenda, nago mees walge hii'gwa ridega ja lahke náoga temma ette astuks. Linnud korjasid ennast troppis mehhe úmber, ja húudsid ühtepuhfo: „Jesus, Jesus, anna meile

toito!” Mees wiñas neile tåie peoga iwovi ette. Ütles sūs lapsele: „nenda saan ka teile teie toidust murreteda, fui tahhate minno pole hoida; fui püate omma hædda veel tükki s aiafs tassase waimoga fannata da ja ausa tó ja waewa läbbi omma hæddalist pólve. fergitada. Minna ollen, nenda fui sindude käest fuulsid, Jesus, keige õiglasce, ilma súta ja jummalakartlikkude armo saatja.” Laps katgas kesk omma unne seest ülles, et jaaks sedda lahket armosaatjat súddameliikkust tånnada; ogga árkas sest jársko ülles ja sai nüud arro, et sedda ei olnud muud fui paljas unnenággeminne, mis temma meelt magusa lotussega olli tåitnud. Kuriwanádtissel wiñil korjas temma omma okste simbo ja hakkas foio pole fallama. Hirm tulli peále, sest et olli omma unne läbbi kes teab fui kaua aega wiwitanud, ja wácrises issa tullise wiñha eest.

„Ee peál tulli firriko õppetajo temmaga foiko, fedda laps ei tunnud mitte, sest et